

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om statens säkerhetsfond**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Lagen om statens säkerhetsfond föreslås bli så ändrad att fonden, som hittills stått under riksdagens garanti, underställs statsrådet. Samtidigt skapas en egen organisation för fonden. Lagen föreslås bli ändrad också så att fonden kan teckna eller på annat sätt förvärva aktier i kreditinstitut eller aktiebolag som har till syfte att köpa och förvalta egendom i banker som är föremål för fondens stödåtgärder. Fonden kan bevilja sådana bolag lån och annat finansieringsstöd samt ställa borgen för dem. Fondens fullmakter att bevilja stöd föreslås bli höjda

från 20 000 miljoner mark till 50 000 miljoner mark.

Dessutom föreslås lagen om depositionsbankernas verksamhet bli så ändrad att depositionsbankernas säkerhetsfonder kan överlämnas medel till statens säkerhetsfond, att användas till stödåtgärder för banker som hör till respektive depositionsbanks säkerhetsfond.

Avsikten är att lagarna skall träda i kraft så snart som möjligt efter att de har godkänts och stadfästs, dock senast den 1 februari 1993.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

1.1. Statens säkerhetsfonds organisation

Statens säkerhetsfond är en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. Den har ett förvaltningsråd som utgörs av riksdagens bankfullmäktige. Dessutom har fonden en direktion och en ombudsman i bisyssla. Någon egen organisation för beredning av beslut har den inte, utan beredningen sker närmast i en av Finlands Bank för detta ändamål inrättad, från bankens finansieringsmarknadsavdelning fristående specialenhet.

Fondens stödbeslut fattas av en inom direktionen tillsatt sektion, till vilken hör de direktionsmedlemmar som representerar finansmi-

nisteriet, Finlands Bank och bankinspektionen.

1.2. Fondens verksamhet

Fonden är inrättad för att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden. Till fonden hör enligt lagen om statens säkerhetsfond (379/92) depositionsbankerna och utländska kreditinstituts filialkontor som tar emot depositioner från allmänheten. Av fondens medel kan affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, sparbankernas säkerhetsfond och andelsbankernas säkerhetsfond beviljas lån på specialvillkor. Fonden kan också ställa borgen för lån som upptas av säkerhetsfonderna. Dessutom kan fonden teckna aktier och andelar i en bank som hör till fonden, ställa borgen för lån som upptas av banken och bevilja annat finansie-

ringsstöd, om sådant behövs för att trygga bankens verksamhet och stabiliteten på finansieringsmarknaden.

Enligt propositionen med förslag till lag om statens säkerhetsfond kan fonden ge banker stöd i olika former. Den kan välja den stödform som är lämpligast i en given situation. Stödåtgärderna skall också förenas med villkor. Villkoren kan gälla t.ex. användningen av stödlån, förstärkning av bankens eget kapital, begränsning av vinstutdelning, byte av bankens ledning samt andra saneringsåtgärder.

Fonden har sedan den grundades köpt de aktier, nominellt värda 2 000 miljoner mark, i Sparbankernas Central-Aktie-Bank (SCAB) samt kapitalbevis i SCAB, nominellt värda 1 500 miljoner mark, vilka tidigare innehades av det av Finlands Bank ägda holdingbolaget Scopulus Oy, för sammanlagt 1500 miljoner mark samt beslutat teckna kapitalbevis i SCAB för sammanlagt 1500 miljoner mark. Vidare har fonden beviljat Sparbankernas säkerhetsfond ett 500 miljoner marks stödlån, avsett att användas som stödlån för stabilisering av Sparbanken i Finland Ab:s finansiella ställning och beslutat teckna aktier och kapitalbevis i Sparbanken i Finland Ab för 10 000 miljoner mark. Fonden har dessutom understött Sparbanken i Finland Ab genom att teckna ett av banken emitterat ansvarsdebenturlån om 1 400 miljoner mark.

Utöver säkerhetsfondens stödåtgärder har staten under år 1992 av medel som anvisats för ändamålet i statsbudgeten tillfört depositionsbankerna kapitalplaceringar om ca 8 000 miljoner mark, för att upprätthålla deras kreditgivningsförmåga.

1.3. Fondens verksamhetsprinciper

Statens säkerhetsfond har beslutat om de centrala principer som skall iakttas i samband med fondens stödåtgärder. Enligt dessa principer skall

- 1) bankstödet vara öppet och offentligt,
- 2) bankstödet attraktivitet och bindandet av offentliga medel minimeras,
- 3) det ekonomiska ansvar som vilar på de stödtagande bankernas ägare realiserar i så stor utsträckning som möjligt,
- 4) stödvillkoren utformas så att de främjar banksystemets effektivitet och nödvändiga strukturförändringar,

5) stödåtgärdernas konkurrensförvrängande verkan minimeras,

6) förvrängande räntekonkurrens inte tillåtas,

7) den offentliga makten ges konkreta möjligheter att övervaka saneringen av de stödtagande bankerna,

8) rimliga anställningsvillkor gälla för de stödtagande bankernas ledning.

2. Behovet av lagändringar

2.1. Ändringar i organisationen

Bankkrisen har nu nått dimensioner som inte kunde kalkyleras när lagstiftningen om statens säkerhetsfond bereddes. Behovet av bankstöd har på en kort tid ökat till tiotals miljarder. Finansieringen av stödet har blivit den ekonomiska politikens centrala problem. Stödbesluten och de till dessa anslutna saneringsavgörandena inom banksektorn återverkar också i hög grad på företagssektorns funktioner och på grundvalarna för hela samhällsekonomin.

I denna situation kan den för säkerhetsfondens skapade organisationen och beslutsprocessen inte längre anses vara ändamålsenliga. Eftersom det framförallt är statliga medel som utnyttjas och på grund av stödbeslutens avgörande betydelse för den ekonomiska politiken, är det skäl att för säkerhetsfondens skapa en egen, tillräckligt omfattande och sakkunnig beredningsorganisation samt att låta statsrådet fatta de viktigaste stödbesluten. Samtidigt måste riksdagen behålla ett tillräckligt stort inflytande över fondens verksamhet.

2.2. Upplåningsfullmakt

Statens säkerhetsfonds verksamhet bygger inte på fondering av medel utan på upplåning på den inhemska och utländska kapitalmarknaden.

Enligt 15 § lagen om statens säkerhetsfond kan fonden ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna tillgångar inte räcker för behövliga stödlån eller andra lagenliga stödåtgärder. Lånebeloppet får sammanräknat med fondens egna tillgångar och borgensförbindelser uppgå till högst 20 000 miljoner mark. Av denna fullmakt har fonden under år 1992 använt 14 900 miljoner mark.

Bankernas s.k. oreglerade fordringar uppgick

i slutet av oktober till över 70 000 miljoner mark. I slutet av året beräknas det oreglerade fordringbeloppet uppgå till sammanlagt ca 80 000 miljoner mark. Härav beräknas 30–40 %, i vissa banker t.o.m. en större andel, bli slutgiltiga kreditförluster. Bankernas egna kapital och reservfonder kan i detta skede endast i begränsad utsträckning användas för att täcka förlusterna, eftersom ett flertal bankers soliditet i annat fall kommer att underskrida den lagstadgade miniminivån. Härav följer att det i praktiken blir nödvändigt att till stor del ersätta förlusterna ur statens säkerhetsfond.

Tryggandet av penningmarknadens stabilitet är i sista hand beroende av åtgärder från den offentliga maktens sida. Regeringen anser att statens säkerhetsfond under alla förhållanden måste kunna trygga banksystemets funktion. Det är därför nödvändigt att säkerhetsfonden har tillräckliga fullmakter att handla på ett sådant sätt att vårt banksystem uppfyller internationella soliditetskrav.

Enligt de senaste uppskattningarna behövs det en ytterligare fullmakt om 30 000 miljoner mark för beviljande av stöd fram till slutet av år 1995. Det kan antas att banksystemet senast då har sanerats tillräckligt för att ytterligare stöd inte skall behövas.

2.3. Stödåtgärder

De förändringar som skett i samhället har ytterligare ökat behovet av bl.a. intern bransch-rationalisering inom banksystemet. De stödåtgärder som den gällande lagstiftningen möjliggör är otillräckliga i denna nya situation. Stödformerna måste således utvecklas i motsvarighet till de förändrade förhållandena. Det borde vara möjligt att vid sidan av de nuvarande stödformerna utveckla nya metoder, som möjliggör en effektiv användning av det statliga stödet och minskar kostnaderna för den offentliga maktens bankstöd. Samtidigt är det skäl att förbättra bankernas förutsättningar att skaffa eget kapital på egna villkor.

I samband med statens säkerhetsfonds stödåtgärder har det förekommit situationer där en förutsättning för sanering av en bank som råkat i ekonomiska svårigheter varit att riskabla och dåligt avkastande egendomsposter avskiljs från de lönsamma bankfunktionerna och överförs till ett fristående bolag. På detta sätt är det möjligt att dels sanera den stödtagande

bankens balansstruktur, dels att bl.a. minska bankens av soliditetskravet dikterade behov av eget kapital. Också branschregleringar kan i praktiken förutsätta att säkerhetsfonden köper delar av en banks egendom, t.ex. fastigheter och kreditfordringar.

Enligt de gällande stadgandena kan statens säkerhetsfond inte äga aktier i andra aktiebolag än depositionsbanker. För att säkerhetsfonden skall kunna äga aktier i det bolag som bildas för förvaltningen av egendom som den köpt av banker eller aktier i ett sådant kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet, är det nödvändigt att ändra lagen om statens säkerhetsfond.

Regeringen förutsätter att bankerna för sin del medverkar till kompromisslösningar, för att de 1.2.1993 ikraftträdande lagarna om företagssanering och om skuldsanering för privatpersoner skall kunna verkställas så snabbt och smidigt som möjligt.

3. De föreslagna ändringarna

3.1. Säkerhetsfondens organisation

Fonden, som fortfarande skall stå utanför statsbudgeten, föreslås bli underställd statsrådet och finansministeriet. Härav följer att fondens förvaltningsråd kan slopas medan dettas uppgifter kan uppdelas mellan statsrådet och finansministeriet. Direktionen behövs fortsättningsvis, men dess sammansättning föreslås bli justerad. I detta sammanhang slopas direktionens sektion.

Betydande stödbeslut skall fattas av statsrådet. Direktionen föreslås bli det organ som gör framställningar till statsrådet. Eftersom statsrådet skall fatta endast de viktigaste stödbesluten, blir det direktionen som fastställer de detaljerade beslutsvillkoren och övervakar att de iaktas.

På grund av de förekommande jävssituationerna har det visat sig vara problematiskt för Finlands Banks och bankinspektionens representanter att delta i säkerhetsfondens beslutsfattande. Problemet förvärras i och med att nya banker får stöd ur säkerhetsfonden. De representanter som avses här kan inte inom sina egna organisationer vara med och behandla frågor som gäller tillsynen över banker som får stöd ur säkerhetsfonden. Det är problematiskt att eliminera jävssituationerna genom att ändra

lagstiftningen så att de allmänna jävsstadgandena inte skall tillämpas. Genom en sådan åtgärd är det endast möjligt att avhjälpa de negativa jävsverkningarna med avseende på vederbörande själv, men inte själva grundproblemet. Det är därför skäl att ompröva direktionens sammansättning.

Ett annat problem har visat sig vara medlemsbankernas representanters deltagande i direktionens arbete. Eftersom fondens viktigaste beslut har fattats av direktionens sektion, har ytterst få ärenden av betydelse avgjorts av hela direktionen. Också av den anledningen är det skäl att ompröva ändamålsenligheten i direktionens nuvarande sammansättning.

Säkerhetsfonden har i detta skede beräknats behöva en beredningsorganisation bestående av 20 heltidsanställda personer. Det är skäl att i lagen ta in stadganden som möjliggör en sådan organisation samt en heltidsanställd direktör.

3.2. Depositionsbankernas säkerhetsfonder

Enligt 54 § lagen om depositionsbankernas verksamhet skall deponenternas tillgodohavanden på konton som banken erbjuder till allmänheten betalas av säkerhetsfondens medel, i det fall att banken har försatts i konkurs. Säkerhetsfondens medel kan användas redan medan likvidationen eller konkursen pågår.

Enligt 55 § lagen om depositionsbankernas verksamhet kan en bank som hör till säkerhetsfonden beviljas understödslån eller understöd av fondens medel, om banken har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att understödslån eller understöd måste beviljas för att dess verksamhet skall kunna tryggas. Säkerhetsfonden kan också ställa borgen för lån som upptagits av en bank som hör till säkerhetsfonden. I en situation där banken fusioneras med en annan bank, kan understödslån eller understöd även beviljas den övertagande banken.

Depositionsbankernas säkerhetsfonder uppvisar funktionsmässiga olikheter. De banker som hör till lokalbankernas säkerhetsfonder bildar väl sammanhållna konkurrensgrupper. Dessa bankers säkerhetsfonder har således använts inte enbart för att skydda deponenterna utan också som ett medel för utjämning av respektive grupps interna risker. Säkerhetsfonderna har anlitats också i vid sammanslagningar av banker inom gruppen.

Principen att understöd eller understödslån

direkt skall beviljas en bank som hör till säkerhetsfonden, kan tillämpas i den situationen att bankerna hör till en och samma konkurrensgrupp. Situationen är däremot en annan när det gäller affärsbankerna, Postbanken Ab och utländska kreditinstituts filialer i Finland. Ett system som bygger på att sinsemellan konkurrerande banker som hör till samma fond, via en säkerhetsfond som de förvaltar och upprätthåller gemensamt, skall vara skyldiga att bevilja sina konkurrenter understöd och understödslån, fungerar inte.

En förutsättning för att medel skall kunna beviljas en fondmedlem är att detaljerade uppgifter om bankens ekonomiska ställning och alternativa framtidsstrategier överlämnas till konkurrenterna för granskning. Detta kan utgöra ett hinder för säkerhetsfondens funktion på en sund basis.

Lagstiftningen om säkerhetsfonderna bör följaktligen ändras så att en säkerhetsfond, i sådana fall där dess verksamhet annars med beaktande av konkurrenssynpunkter försvåras oskäligt mycket, kan överlåta egendom till statens säkerhetsfond. Denna skall använda egendomen för att trygga den till respektive säkerhetsfond hörande bankens verksamhet.

Även om detta problem för närvarande är aktuellt närmast i fråga om affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, förutsätter den gällande lagstiftningens struktur att regleringen utsträcks till att överhuvudtaget gälla samtliga bankgrupper på enahanda grunder. Varje säkerhetsfond får således överväga om den i enskilda fall utnyttjar den möjlighet som lagstiftningen erbjuder.

3.3. Köp av stödtagande bankers egendom

Egendomsförvaltningsbolag

Stödbehövande banker måste i alla lägen kunna saneras på ett så ändamålsenligt och effektivt sätt som möjligt. I detta syfte föreslås lagen om statens säkerhetsfond bli så ändrad att fonden genom förmedling av ett särskilt egendomsförvaltningsbolag kan överta egendom i banker som stöds av statens säkerhetsfond. Fonden skall antingen kunna bilda ett sådant bolag eller köpa aktier i ett tidigare bildat bolag. Formellt skall bolaget alltid vara ett aktiebolag.

Statens säkerhetsfond kan enligt förslaget

inneha majoriteten av bolagets aktier och av de röster som dessa medför. För att också den stödtagande bank varav egendom köps eller den bank varmed den förstnämnda banken sammanslås, för sin del skall bära ansvar för den egendom som egendomsförvaltningsbolaget köpt och för bolagets verksamhet, skall banken placera eget kapital i det bolag som köpt egendomen. Den bank som är delägare i egendomsförvaltningsbolaget skall också på annat sätt ansvara för egendomsförvaltningsbolagets risker. Frågan om i vilken utsträckning en bank som är delägare i bolaget skall delta i egendomsförvaltningsbolagets risker är beroende bl.a. av syftet med stödåtgärderna samt av typen och karaktären av de egendomsposter som överförs. För trygghet av de statliga intressena skall statens säkerhetsfond dock i alla situationer ha bestämmanderätt i bolaget.

Om egendomsförvaltningsbolaget begränsar sin verksamhet t.ex. enbart till köp och försäljning av fastigheter eller enbart till kreditförvaltning, utan några andra funktioner, är bolaget varken en sådan depositionsbank som avses i lagen om depositionsbankernas verksamhet (1268/90) eller ett sådant kreditinstitut som avses i lagen om finansieringsverksamhet (1544/91). Eftersom en förutsättning för att i synnerhet ett kreditägarbolag skall kunna verka framgångsrikt bl.a. är omreglering av krediterna och anskaffning av finansiering på finansieringsmarknaden, kan karaktären av bolagets verksamhet leda till att egendomsförvaltningsbolaget från rättslig synpunkt kan betraktas som ett sådant kreditinstitut som avses i den gällande lagen om finansieringsverksamhet och i propositionen med förslag till lagstiftning om kreditinstitut och finansiella institut och deras verksamhet (RP 295/92). Eftersom statens säkerhetsfond enligt den gällande lagen inte får äga aktier i kreditinstitut, är det skäl att ändra lagen så att säkerhetsfonden får äga aktier också i kreditinstitut.

Olika typer av egendom ställer särskilda krav på organiseringen av verksamheten. Således kan t.ex. inköpta fastigheter redan från början administreras av ett egendomsförvaltningsbolag. I så fall kunde egendomsförvaltningsbolaget i sin helhet vara i statens säkerhetsfonds ägo. Däremot kommer det åtminstone i verksamhetens första skede att vara ändamålsenligast att sköta kreditförvaltningen genom fristående, bankvis bildade bolag. För att säkerställa

en tillräcklig volym för verksamheten och trygga ett så enhetligt bemötande som möjligt i likartade situationer, är det dock uppenbarligen motiverat att de olika bolagen i ett senare skede slås samman till ett enda egendomsförvaltningsbolag eller att de underställs en enhetlig organisation. Detta kan ske så att egendomsförvaltningsbolag för olika banker blir dotterbolag i ett holdingbolag som ansvarar för egendomsförvaltningsverksamheten.

Det föreslagna systemet bör utvecklas med beaktande av att det är temporärt. Ett egendomsförvaltningsbolag skall så snart det är möjligt på ändamålsenliga villkor försöka göra sig av med egendom som har kommit i dess besittning. I praktiken kommer bolaget dock bli tvunget att i flera år förvalta vissa delar t.ex. av fastigheter som direkt har köpts till bolaget eller som det övertagit som säkerhet för krediter. På grund av den stora mängden fastigheter till salu och den under de närmaste åren uppenbarligen svaga efterfrågan t.ex. på industrifastigheter, kan försäljningen av fast egendom ta avsevärd tid i anspråk. I samband med att besluten tas är det således skäl att klarlägga åtgärdernas inverkan också på fastighets- och kapitalmarknadens utveckling.

Om egendomsförvaltningsbolaget är ett kreditinstitut skall lagstiftningen om kreditinstitut tillämpas på det.

Om egendomsförvaltningsbolaget till sin rättsliga karaktär är ett aktiebolag som inte är ett kreditinstitut, skall på dess verksamhet till vissa delar tillämpas lagen om finansieringsverksamhet och dessutom lagen om aktiebolag. Egendomsförvaltningsbolagets uppgifter kommer att vara av en sådan karaktär att på dem tillämpas vad lagen om finansieringsverksamhet i 3 kap. stadgar om revision och bokslut, i 23 § om riskkontroll, i 25 § om kundskydd och i 26 § om tystnadsplikt. På egendomsförvaltningsbolaget tillämpas dessutom vad som i 33 § lagen om finansieringsverksamhet stadgas om brott mot tystnadsplikten och i 34 § om vite.

Förvaltning av och tillsyn över egendomsförvaltningsbolag

Ett egendomsförvaltningsbolag skall enligt förslaget ansvara för att egendom som det köpt förvaltas och säljs så effektivt och lönsamt som möjligt. Egendomsförvaltningsbolagets belastning på statsekonomin skall minimeras. Deras

organisation skall således vara lätt till sin uppbyggnad. Det är meningen att de i sin verksamhet skall utnyttja redan existerande expertis.

Vid den praktiska administreringen av såld egendom skall i så stor utsträckning som möjligt utnyttjas den expertis och de resurser som existerar inom banksystemet, förutsatt att dessa är kvalitativt och prismässigt konkurrenskraftiga. En bank som sålt kredittillgodohavanden kan således i praktiken sköta dessas löpande administrering, såsom inkassering av räntebetalningar och amorteringar.

Eftersom systemet kommer att binda avsevärda summor offentliga medel, måste uppföljningen och tillsynen över verksamheten vara synnerligen strikt. Särskilt avseende måste fästas vid att det inte uppstår glapp i bolagets interna revision.

Statens säkerhetsfond kommer att utöva tillsyn över egendomsförvaltningsbolaget i egenskap av dess ägare. Eftersom egendomsförvaltningsbolaget kommer att ägas av en fond utanför statsbudgeten, står det också under statens revisionsverks tillsyn. Från revisionsverkets synpunkt blir det fråga om att övervaka användningen av statliga medel.

Dessutom kommer bankinspektionen att övervaka egendomsförvaltningsbolagens verksamhet på samma sätt som det övervakar bankernas verksamhet. I detta syfte föreslås till lagen om statens säkerhetsfond bli fogad ett stadgande enligt vilket egendomsförvaltningsbolagen skall stå under bankinspektionens tillsyn.

Finansiering av egendomsförvaltningsbolag

Finansieringen av egendomsförvaltningsbolag kan enligt förslaget bygga på aktiekapital som sätts in i bolaget när detta grundas och senare samt på annan finansiering på villkor av eget kapital. Statens säkerhetsfond skall enligt förslaget betala fondens andel av aktiekapitalet med de medel som den förfogar över.

Ett egendomsförvaltningsbolags egna kapital måste vara tillräckligt starkt till sin struktur. Bolaget blir tvunget att iklä sig resultatansvar när det opererar på marknaden. Med tanke på bolagets kapitalstruktur är det viktigt att bolaget får överta också inkomstbringande tillgångar.

Den egentliga finansieringen av verksam-

heten kan bygga på finansiering från de banker som kan beviljas stöd eller från finansieringsmarknaden. I synnerhet efter att verksamheten har stabiliserats kan det vara viktigt att skapa förutsättningar för bolaget att skaffa finansiering på den inhemska eller utländska finansieringsmarknaden. Extern finansiering skulle öka verksamhetens trovärdighet och således även minska behovet att placera offentliga medel i bolaget. För att lindra soliditetskravet på den bank som beviljat finansiering, kan det vara ändamålsenligt att förena finansieringen med säkerhetsfondens borgensförbindelse.

Kostnaderna för ett egendomsförvaltningsbolags löpande verksamhet skall enligt förslaget i första hand täckas med de medel som verksamheten avkastar. I praktiken är det emellertid sannolikt att verksamheten kommer att vara så förlustbringande att avkastningen inte räcker till för de löpande kostnaderna. I sista hand blir det således nödvändigt att täcka kostnaderna med säkerhetsfondens medel.

För att täcka de kreditförluster eller värdeminskningar som egendomsförvaltningsbolaget får vidkännas av de krediter och fastigheter som det köpt, skall i första hand användas bolagets eget kapital. I samband med köp av krediter kan avtalas också om andra sätt att täcka egendomsförvaltningsbolagets förluster. I sista hand kan det komma i fråga att förlusterna via statens säkerhetsfond, dvs. statsbudgeten.

De förluster som en stödtagande bank åsamkas vid försäljning av egendom kan vid behov täckas t.ex. genom en särskild kapitalplacering av statens säkerhetsfond. Kapitalplaceringen kan förenas med rätt för säkerhetsfonden att omvandla placeringen till motsvarande innehav i banken.

Egendomsköp

Ett egendomsförvaltningsbolag kan av en stödtagande bank köpa all den egendom som behövs för att förverkliga syftet med fondens stödåtgärder. I praktiken kommer bolaget att köpa närmast kreditfordringar och fastigheter samt aktier och andelar i fastighetssammanslutningar.

Ett egendomsförvaltningsbolag kan i anslutning till fondens stödarrangemang köpa upp oreglerade och riskfyllda fordringar av den stödtagande banken. Med tanke på egendoms-

förvaltningsbolagets verksamhet och kapitalstruktur kan det vara nödvändigt att bolaget köper också inkomstbringande egendom. I samband med inköp av krediter måste säkerheterna för dessa samt de med säkerheterna förenade riskerna kunna värderas. Eftersom säkerheterna ofta utgörs av fastigheter kan också det kreditförvaltande bolaget få överta fastigheter. Det är inte ändamålsenligt att bolaget köper fordringar som redan blivit helt värdelösa eller som gäller mot bolag som söks eller försatts i konkurs.

T.ex. när en stödtagande bank säljs kan det bli nödvändigt att köpa in fastigheter. Ett egendomsförvaltningsbolag kan lämpligen köpa upp närmast industri- och affärsfastigheter. Av bostadsfastigheter lämpar sig hela flervånings- och radhuskomplex bäst som köpeobjekt. Det är inte ändamålsenligt att bolaget köper helt improduktiva fastigheter.

Ställningen för dem som har bostadsskulder kan underlättas genom justering av lagen om räntestöd till dem som har bostadsskulder och är i ekonomiska svårigheter (408/92) och lagen om beviljande i vissa fall av anskaffningslån enligt lagen om bostadsproduktion (412/92). Också lagen om skuldsanering för privatpersoner, som har trätt i kraft, kommer i vissa fall att underlätta ställningen för dem som har bostadsskulder.

På motsvarande sätt kan sådana i och för sig livsdugliga små och medelstora företag som har råkat i finansiella svårigheter beviljas räntestöd av handels- och industriministeriet, konjunkturlån av Utvecklingsområdesfonden Ab och borgensförbindelser av Statsgaranticentralen. Också överskuldssatta gårdsbruksheters problem kan underlättas med räntestöd.

Genom förbättring av de stödformer som är avsedda för bankkunder är det möjligt att minska bankernas kreditförluster och därmed behovet av sådant bankstöd som betalas ur statens säkerhetsfond. Regeringen har för avsikt att särskilt utreda i vilken mån det är skäl att i denna situation utveckla de stödarrangemang som direkt riktas till bankernas gäldenärer.

Vid övervägandet av den egendomsvolym som eventuellt skall förvärfvas till egendomsförvaltningsbolagen är det för det första skäl att observera, att verksamheten enbart inbegriper banker som understöds av säkerhetsfonden. Det bör vidare observeras att det inte är meningen att egendomsförvaltningsbolagen

skall köpa upp de stödtagande bankernas alla oreglerade fordringar. Endast så pass mycket egendom skall köpas som behövs för att sanera bankernas verksamhetsförutsättningar eller åstadkomma erforderliga branschregleringar.

Beloppet av oreglerade fordringar, dvs. fordringar vilkas räntor eller amorteringar varit obetalda i tre månader, uppgick i slutet av augusti 1992 till över 70 miljarder mark. Härav utgjorde företagens andel 72 procent, dvs. 45 miljarder mark. Hushållens andel utgjorde ca 15 procent, dvs. närmare 10 miljarder mark. I slutet av året beräknas de oreglerade fordringarna uppgå till sammanlagt ca 80 miljarder mark. Beloppet beräknas ligga synnerligen högt också år 1993.

Bankkoncernerna har i sina balansräkningar upptagit egna och såsom säkerheter övertagna, till anläggnings- och placeringstillgångarna hörande fastigheter till ett värde av ca 35 miljarder mark. Som kreditsäkerheter har bankerna bostäder till ett värde av ca 115 miljarder mark.

Inköpspris

Ett fondägt bolag skall enligt förslaget förvärva egendom till det sannolika överlåtelsepris som den betingar vid köpögonblicket. Enligt de bokföringsbestämmelser som gäller kreditfordringar skall från den i bokföringen antecknade krediten dras av sannolika förluster, för att kreditfordringarnas bokföringsvärde skall motsvara det sannolika överlåtelsepriset. En kredit som köps till bokföringsvärdet kan fortfarande inkludera presumtiva men icke avdragna förluster. Om de sannolika förlusterna inte har dragits av från det värde som utgör inköpspriset, kommer inköpspriset att inkludera en stödandel. Detta skall särskilt konstateras i köpeavtalet. Bankens revisorer skall ge en skriftlig utredning om och i vilken utsträckning de ovan angivna förlusterna har dragits av. Den i priset inkluderade stödandelen utgör egendomsförvaltningsbolagets sannolika förlust. Till denna del skall en bank som är delägare i ett egendomsförvaltningsbolag iklä sig ansvar för förlusten i den form som stipuleras i avtalet om egendomsköpet, eftersom den i priset inkluderade stödandelen inte får vara vederlagsfri.

I inköpspriset får inte inkluderas ospecificerat dolt stöd. Egentligt stöd skall i första hand

ges öppet, som direkt placering, lån eller statsgaranterat lån.

Regeringen utgår från att det i en bank som blir föremål för säkerhetsfondens stödåtgärder är det alltid skäl att utföra också särskild revision, varvid beaktas de risker som är förenade med bankens utlånings- och placeringsverksamhet samt med medelsansaffningen. Därutöver är det meningen att granska iakttagandet av bankledningens anvisningar samt sådana eventuella missbruk från ledningens och kundernas sida som kan ha åsamkat banken skada och således kan leda till skadeståndsansvar eller straffrättsligt ansvar.

I det fall att ett stödbeslut innebär bildande av ett egendomsförvaltningsbolag, skall revisionen för dess vidkommande utföras innan det slutgiltiga stödbeslutet fattas, om det inte föreligger särskilda skäl till något annat förfarande.

Av revisorernas utlåtande skall det framgå om banken i sin verksamhet har iakttagit lagar och myndigheternas föreskrifter, ledningens föreskrifter samt god banksed. Av utlåtandet skall dessutom framgå om det har förekommit missbruk i banken och vilka åtgärder banken har vidtagit i fråga om dem.

4. Ekonomiska och organisatoriska verkningar

4.1. Verknningar på bankernas ekonomi

Egendomsförsäljningens direkta verkningar på bankernas och deras ägares ekonomi är bl.a. beroende av hur egendomen prissätts. Det är dessutom skäl att beakta likviditets- och soliditetsaspekter samt vilka alternativ banken har att placera de belopp som inflyter vid försäljningen. Försäljningen kan också ha verkningar på längre sikt, när det gäller kredit-, värdepappers- och fastighetsmarknadens utvecklingsförutsättningar. Vid bedömningen av verkningarna är det vidare skäl att beakta de verkningar som eventuella alternativa stödformer — närmast direkta placeringar av eget kapital — har på bankernas ekonomi och finansieringsmarknadens utveckling. På längre sikt är det möjligt att genom egendomsförsäljning skapa en sundare bas för de stödtagande bankernas verksamhet och att den vägen förbättra bankernas

möjligheter att själva skaffa eget kapital på den fria marknaden.

4.2. Statsekonomiska verkningar

Det föreslagna systemet innebär att statens säkerhetsfond får ett nytt instrument för sanering av banker som ansökt om stöd ur den. Statens säkerhetsfond skall när den förbereder sina stödåtgärder klarlägga vilken av de stödformer som står till dess förfogande som är effektivast i varje enskilt fall. Fonden skall bereda sig på att placera också andra medel i ett egendomsförvaltningsbolag än aktiekapital. Placeringarna i ett egendomsförvaltningsbolags aktiekapital inkluderas, tillsammans med de borgensförbindelser som fonden eventuellt ingår på egendomsförvaltningsbolagets vägnar, i ansvarsförbindelsernas lagstadgade maximibelopp.

Den föreslagna utbyggnaden av stödsystemet kommer i praktiken inte att minska beloppen av statens till bankstöden anslutna ansvarsförbindelser, men avsikten är att öka fondens möjligheter att effektivisera saneringsåtgärderna och att samtidigt på sikt minska de statliga ansvarsförbindelser som är bundna och kommer att bindas till stödjandet av bankerna. På längre sikt är det dock lika möjligt att statens ökade ansvarsförbindelser till följd av de nya stödåtgärderna slutgiltigt stannar staten till last.

De personal- och övriga driftsutgifter som omorganiseringen av fonden förorsakar skall enligt förslaget betalas av fondens medel. Utgiftsökningarna kan täckas genom att bankerna betalar årsavgifter till fonden.

4.3. Organisatoriska verkningar

Lagändringen innebär en administrativ omorganisering av den utanför statsbudgeten stående säkerhetsfonden. Inte bara det av riksdagens bankfullmäktige bildade förvaltningsrådet slopas utan också de av riksdagen valda revisorerna. Fondens direktion kommer dock att bibehållas. Medlemmarna skall alltså jämt sköta uppdraget som bisyssla. Fondens ombudsman, som för närvarande är anställd i bisyssla, blir direktör i huvudsyssla. Också fondens övriga personal skall anställas i huvudsyssla.

Lagförslaget leder till en ökning av antalet ärenden som skall avgöras av statsrådet. Till statsrådet överförs framförallt de viktigaste besluten om stödåtgärder. Också finansministeriets uppgifter kommer att öka. Det blir finansministeriet som anställer direktören, fastställer stadgarna, utser revisorerna och fastställer bokslutet. Behandlingen av de ärenden som gäller statens säkerhetsfonds verksamhet förutsätter att finansministeriets personalresurser för ändamålet utökas. Detta kan ske genom interna personalomflyttningar inom ministeriet.

Förnyandet av fondens förvaltning kommer

inte heller att återverka på statens personalram, eftersom fondens i arbetsförhållande anställda personal inte hänförs till den.

5. Ärendets beredning

Regeringens proposition har beretts av tjänstemän vid finansministeriet. Finlands Bank, bankinspektionen, statens säkerhetsfond samt Bankföreningen i Finland har hörts i samband med beredningen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagen om statens säkerhetsfond

1 §. *Fondens uppgift.* Enligt den gällande lagen är statens säkerhetsfond en under riksdagens garanti stående fond utanför statsbudgeten. Fonden föreslås bli överförd från riksdagen till statsrådet. Paragrafens 1 mom. föreslås bli så ändrad att den stadgar att fonden skall vara underställd finansministeriet.

Paragrafens 3 mom. föreslås bli så ändrad att aktier och andelar i banker kan förvärfvas också på andra sätt än genom teckning.

Till paragrafen föreslås bli fogat ett 4 mom. enligt vilket fonden kan förvärva aktier i kreditinstitut samt i aktiebolag som har till uppgift att av banker som är föremål för fondens stödåtgärder köpa eller förvalta egendom eller ansvarsförbindelser.

3 §. *Fondens förvaltning.* Säkerhetsfondens ställning som en fond utanför statsbudgeten förändras i och för sig inte, eftersom också en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen står utanför statsbudgeten.

I paragrafens 1 mom. upphävs stadgandet om förvaltningsrådet. Enligt den gällande lagen ankommer det på förvaltningsrådet att utöva tillsyn över fondens förvaltning och verksamhet. Riksdagens bankfullmäktige fungerar som fondens förvaltningsråd. Eftersom fonden föreslås bli underställd statsrådet, vilket kommer att fatta de viktigaste stödbesluten, kan tillsynen inte längre ankomma på bankfullmäktige.

Förvaltningsrådets uppgifter föreslås bli uppdelade mellan statsrådet och finansministeriet.

Paragrafens nuvarande 3 mom. med stadgandet om att ärenden som gäller fonden behandlas i statsrådet av finansministeriet, har ersatts med ett stadgande om att fastställandet av fondens årliga budget och godkännandet av stadgarna har överförts på finansministeriet.

4 §. *Förvaltningsråd.* Paragrafen upphävs, eftersom fonden enligt förslaget till 3 § inte längre skall ha något förvaltningsråd.

5 §. *Direktion.* Enligt förslaget till 1 mom. skall direktionens medlemsantal vara högst fem. Direktionen utses av statsrådet för fyra år i sänder. Direktionsmedlemmarna har personliga suppleanter för att trygga att direktionen alltid skall vara beslutförför, även om de ordinarie medlemmarna har förhinder. Åtminstone en direktionsmedlem och dennes suppleant skall komma från finansministeriet. Enligt momentet är det inte längre obligatoriskt att Finlands Bank, bankinspektionen och de till fonden hörande bankerna skall vara representerade i direktionen. I fråga om Finlands Bank och bankinspektionen ställer jävssynpunkter avsevärda hinder för deltagandet i direktionens arbete. Både bankens och inspektionens representanter blir nämligen tvungna att spela en problematisk dubbelroll då de både övervakar de stöddagande bankerna och beviljar dem stöd. Vad gäller finansministeriet föreligger det inte något problem i detta avseende. De till fonden hörande bankernas representanter har inte i någon större utsträckning kunnat delta i

direktionens arbete, eftersom alla betydande och väsentliga beslut har fattats av direktionens sektion, som de inte kan tillhöra av jävs- och konkurrensskäl. Den nya direktionen föreslås ersätta den nuvarande sektionen inom direktionen. Eftersom bankernas representanter av de ovan nämnda konkurrensskälerna fortfarande inte kan delta i direktionens beslut är det inte längre ändamålsenligt att de är representerade i säkerhetsfondens förvaltning.

Samtidigt som statsrådet tillsätter säkerhetsfondens direktion utser det också de medlemmar som skall fungera som direktionens ordförande och vice ordförande.

Enligt paragrafens 4 mom. skall finansministeriet fastställa direktionsmedlemmarnas arvoden.

6 §. *Direktör och övriga anställda.* Enligt förslaget till 1 mom. bibehålls direktörens uppgifter som fondens förvaltare i sak oförändrade. För närvarande sköter en ombudsman fondens förvaltning som en bisyssla. När lagen träder i kraft blir ombudsmannen direktör i huvudsyssla. Statsrådet anställer direktören och fastställer hans lön samt förordnar en ställföreträdare för direktören.

Fonden kan dessutom ha övriga anställda. Också dessa skall anställas i huvudsyssla. Den övriga personalen anställs av direktionen, som samtidigt fastställer deras löner.

6 a §. *Anställningsvillkor.* Enligt detta lagrum står direktören och de övriga anställda i arbetsavtalsförhållande till säkerhetsfonden. På dem skall därför i allmänhet tillämpas de gällande stadgandena och bestämmelserna om anställningsvillkor för statsanställda i arbetsavtalsförhållande. Även om statens säkerhetsfond är en fond som står utanför statsbudgeten är det motiverat att fondens direktion inhämtar statens arbetsmarknadsverks utlåtande om de allmänna anställningsvillkoren och deras tillämpning. Detta är nödvändigt eftersom statens allmänna arbetsmarknadspolitiska linje gäller också om fonden. Motsvarande reglering gäller i fråga om statsgaranticentralen, som också den till sin organisationsform är en fond som står utanför statsbudgeten.

6 b §. *Pensioner samt övriga förmåner och ersättningar.* Eftersom fonden hänförs till statens centralbokföring och dess utgifter täcks via ett kollektivkonto, stadgar paragrafen om sådana förmåner och övriga ersättningar som skall betalas centraliserat. Eftersom det inte finns något behov av detaljerade procedurstad-

ganden i denna lag, har de frågorna hänskjutits till respektive specialregleringar. Också eventuell återindrivning av dessa förmåner och ersättningar till statsverket skall ske i enlighet med statskontorets anvisningar. Motsvarande reglering gäller i fråga om statsgaranticentralen.

7 §. *Bokslut och revision.* Enligt paragrafens 2 mom. skall finansministeriet förordna revisorer för fonden. Revisorerna skall vara minst två och högst fyra till antalet, och en av dem skall vara godkänd av Centralhandelskammaren. Detta är nödvändigt eftersom den allmänna bokföringslagen i tillämpliga delar skall iakttas i fondens bokföring. Eftersom fonden inte längre skall stå under riksdagens garanti, kommer av riksdagen valda revisorer inte att granska dess förvaltning och räkenskaper.

Paragrafens 4 mom. föreslås bli så ändrad att revisionsberättelsen inte längre skall överlämnas till förvaltningsrådet utan till finansministeriet. I enlighet med de allmänna principer som gäller inom statsförvaltningen skall det inte längre fattas något uttryckligt beslut om ansvarsfrihet, utan finansministeriet endast fastställer fondens bokslut.

8 §. *Jäv.* I denna paragraf föreslås de tekniska ändringar som följer av att fonden omorganiseras.

12 §. *Stöd villkor.* Paragrafen föreslås bli så ändrad att i 1 § 4 mom. nämnda kreditinstituts och aktiebolags stödåtgärder på samma sätt kan förenas med villkor som det enligt den gällande lagen är möjligt att göra i fråga om stödåtgärder till förmån för fondens medlemsbanker och dessas säkerhetsfonder.

14 §. *Beslut om stödåtgärder.* Enligt det gällande lagrummet är det en sektion av fondens direktion som beslutar om fondens stödåtgärder. Sektionen består av tjänstemannarepresentanter för tre olika myndigheter. När beslutsystemet utformades kunde man inte kalkylera hur omfattande stödåtgärderna skulle bli, både till sina belopp och sina samhälleliga verkningar. Omfattande och principiellt viktiga stödbeslut bör inte fattas på tjänstemannanivån. Stödbesluten föreslås därför bli överförda på statsrådet. Statsrådet kan delegera mindre betydande stödbeslut samt beslut om närmare villkor till fondens direktion. Direktionen skall också övervaka att besluten genomförs.

Det är alltid statsrådet som skall fatta beslut om överlåtelse av aktier och andelar som fonden äger.

15 §. *Utplåning.* I den gällande paragrafens 1

mom. stadgas att fondens upplåning sammanräknad med dess egna tillgångar och borgensförbindelser får uppgå till högst 20 000 miljoner mark. Denna lånefullmakt föreslås bli höjd med 30 000 miljoner mark. Dessutom föreslås stadgandet om beräkning av motvärdet av lån i utländsk valuta bli justerat i överensstämmelse med Finlands Banks beslut om kursnotering.

18 §. *Tystnadsplikt.* I 1 mom. föreslås de tekniska justeringar som föranleds av fondens omorganisering.

Till paragrafens 2 mom. har fogats ett stadgande om statsrådets och finansministeriets rätt att få upplysningar. Detta är nödvändigt eftersom det är statsrådet som fattar och finansministeriet som bereder säkerhetsfondens centrala stödbeslut.

Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 3 mom., enligt vilket bankinspektionen, Finlands Bank och en stödtagande bank ges rätt att till statens säkerhetsfond överlämna uppgifter som enligt de stadganden som gäller bankinspektionen, Finlands Bank och stödtagande banker är sekretessbelagda. Den föreslagna ändringen är nödvändig för att fonden skall ha en möjlighet att av tillsynsmyndigheterna och bankerna få uppgifter om bankerna och deras kunder också efter det att dessa myndigheter inte längre är lagstadgat representerade i fondens beslutande organ.

19 a §. *Tillsyn över egendomsförvaltningsbolag.* Till lagen föreslås bli fogad en ny paragraf om tillsyn över egendomsförvaltningsbolag som avses i 1 § 4 mom.

19 b §. *Berättelse.* I syfte att öka riksdagens möjligheter till inflytande har i denna paragraf tagits in ett stadgande om att en berättelse över fondens verksamhet årligen skall överlämnas till riksdagen. Enligt 53 § riksdagsordningen har ett utskott dessutom rätt att, om det behöver det för beredningen av ett ärende eller annars i ett ärende som hör till dess behörighetsområde, få utredningar eller inhämta muntliga eller skriftliga upplysningar av respektive ministerium, myndighet eller verk, som inte lyder under riksdagens förvaltning.

Ikraftträdelsestadgande. Enligt ikraftträdelsestadgandet upphör riksdagens bankfullmäktige att fungera som fondens förvaltningsråd och likaså upphör den av dem utsedda direktions mandatperiod i och med att lagen träder i kraft.

När lagen träder i kraft har 1992 års räkenskapsperiod avslutats. Enligt den gällande

lagen skall revision av fonden utföras årligen före utgången av mars efter räkenskapsåret. Såsom revisorer fungerar de revisorer som riksdagen valt enligt 83 § riksdagsordningen. Det är inte ändamålsenligt att efter räkenskapsperiodens utgång byta revisorer, fastställare av bokslutet och beviljare av ansvarsfrihet. Enligt det föreslagna ikraftträdelsestadgandet skall därför de av riksdagen valda revisorerna och riksdagens bankfullmäktige kvarstå i sina uppdrag till den del uppdragen hänför sig till år 1992, även om mandatperioderna och uppgifterna i övrigt upphör när lagen träder i kraft.

Efter att riksdagen godkänt lagändringen blir det bråttom att organisera om statens säkerhetsfond och att anställa personal. Enligt ikraftträdelsestadgandet har därför finansministeriet behörighet att anställa en direktör och fastställa stadgeändringar redan innan lagen träder i kraft. Finansministeriet får också anställa personal till fonden innan lagen har trätt i kraft. Också andra åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

1.2. Lagen om depositionsbankernas verksamhet

55 §. Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 2 mom. enligt vilket en säkerhetsfond kan besluta överlämna medel till statens säkerhetsfond, för att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden. Säkerhetsfonden kan utnyttja denna möjlighet t.ex. då överlämnande av direkta understöd eller understödslån till en av medlemsbankerna skulle förutsätta en sådan detaljerad insyn i dess ekonomi och framtida verksamhet, som om den kom till de övriga medlemsbankernas kännedom skulle skada den stödtagande bankens konkurrensposition. Med tanke på säkerhetsfondsystemets funktion är det inte heller ändamålsenligt att en banks konkurrenter får kännedom om uppgifter som är av central betydelse för dess verksamhet.

Detta problem accentueras för närvarande närmast i fråga om affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, där medlemsbankerna samtidigt är varandras konkurrenter.

Statens säkerhetsfond kan på ett från konkurrenssynpunkt neutralt sätt, i situationer av det slag som beskrivs ovan, vidta de stödatgär-

der som lagen ger möjlighet till. Samtidigt kan säkerhetsfondsystemets funktion tryggas.

Enligt det föreslagna ikraftträdelsestadgandet är lagändringen avsedd att träda i kraft samtidigt som ändringen av lagen om statens säkerhetsfond.

7. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart den har godkänts och stadfästs, dock senast den 1 februari 1993.

8. Lagstiftningsordning

Lagen om statens säkerhetsfond har stiftats i den ordning som 67 § riksdagsordningen anger. Enligt lagens 3 § är fonden en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. Samtidigt är den en sådan utanför statsbudgeten stående fond varom på grund av 66 § regeringsformen stadgas i grundlagsordning. De ändringar som föreslås bli gjorda i lagen gäller från statsförfattningsrättslig synpunkt en omorganisering av fondens förvaltning. Fonden kommer också

i fortsättningen att stå utanför statsbudgeten och dess uppgifter förblir oförändrade, även om fonden inte längre kommer att stå under riksdagens garanti. Inte heller kommer riksdagens bankfullmäktige längre att verka som fondens förvaltningsråd.

Av denna anledning och om innehållet i den redan en gång av riksdagen i grundlagsordning godkända lagen föreslås bli ändrat endast såtillvida att fondens förvaltning omorganiseras, föreslås lagen bli stiftad i normal lagstiftningsordning.

Emellertid föreslås fonden få avsevärt utökad fullmakt att fatta stödbeslut. Fondens upplåning får sammanräknad med dess egna tillgångar och borgensförbindelser uppgå till högst 50 miljarder mark. Enligt den gällande lagen är maximibeloppet 20 miljarder mark. Förhöjningen är ägnad att kringskära riksdagens budgetmakt, i och med att det i lagen om statens säkerhetsfond förutsatta ursprungliga förhållandet mellan fonden och statsbudgeten förskjuts på ett avgörande sätt. Av denna anledning anser regeringen att lagen skall stadgas i grundlagsordning.

Med stöd av vad som anförs ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på sätt 67 § riksdagsordningen föreskriver upphävs i lagen den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/92) 4 §, ändras 1 § 1 och 3 mom., 3 § 1 och 3 mom., 5 § 1 mom., 6 §, 7 § 2 och 4 mom., 8 §, 12 § 1 mom., 14 §, 15 § 1 mom. och 18 §, av dessa lagrum 14 § sådan den lyder delvis ändrad och 15 § 1 mom. sådant det lyder ändrat genom lag av den 23 oktober 1992 (933/92), samt fogas till 1 § ett nytt 4 mom., till 5 § ett nytt 4 mom., till 15 § ett nytt 4 mom. och till lagen nya 6 a, 6 b, 19 a och 19 b §§, som följer:

1 §

Fondens uppgift

För att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden finns under finansministeriet statens säkerhetsfond, nedan fonden. Till fonden hör depositionsbankerna och utländska kreditinstitut i Finland etablerade filialkontor som tar emot depositioner från allmänheten. Dessa kallas nedan banker.

Fonden kan teckna eller på annat sätt förvärva aktier och andelar i en bank som hör till fonden, ställa borgen för lån som upptas av banken och bevilja annat finansieringsstöd, om sådant behövs för att trygga bankens verksamhet och stabiliteten på penningmarknaden.

Fonden kan också teckna eller på annat sätt förvärva aktier i ett kreditinstitut eller ett aktiebolag vars syfte är att köpa eller förvalta stödtagande bankers egendom eller ansvarsförbindelser och bevilja kreditinstitutet eller bolaget lån samt ställa borgen för dess upplåning och bevilja även annat finansieringsstöd under de förutsättningar som stadgas i 3 mom.

3 §

Fondens förvaltning

Fonden är en utanför statsbudgeten stående fond som förvaltas av en direktion och en direktör.

Finansministeriet fastställer fondens årliga budget samt godkänner fondens stadgar.

5 §

Direktion

Fondens direktion har högst fem medlemmar som statsrådet tillsätter för fyra år i sänder. Medlemmarna skall ha personliga suppleanter. Åtminstone en direktionsmedlem och dennes suppleant skall komma från finansministeriet. Statsrådet förordnar en medlem till ordförande och en till vice ordförande.

Finansministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

6 §

Direktör och övriga anställda

Fonden har en direktör vars uppgift är att sköta fondens förvaltning enligt fondens stadgar samt enligt direktionens föreskrifter och anvisningar. Statsrådet anställer direktören och fastställer dennes lön samt förordnar en ställföreträdare som skall sköta direktörens uppgifter när denne har förhinder.

Den övriga personalen anställs av fondens direktion.

6 a §

Anställningsvillkor

På fondens anställda tillämpas de gällande

stadgandena och bestämmelserna om löne- och arbetsvillkor för statsanställda i arbetsavtalsförhållande. Innan löne- och arbetsvillkoren fastställs skall ett utlåtande från finansministeriet inhämtas om de allmänna grunderna för dessa.

6 b §

Pensioner samt övriga förmåner och ersättningar

Pensioner och andra sådana i anställningen intjänade förmåner och ersättningar som betalas ut till fondens anställda och likaså i anställningen intjänade familjepensioner till de anställdas anhöriga skall betalas av anslag som tagits in i statsbudgeten, enligt vad som särskilt stadgas om dessa förmåner och ersättningar.

Fonden betalar en pensionsavgift som inkomstförs i statsbudgeten. Grunderna för avgiften fastställs av statskontoret. De förmåner och avgifter som nämns i 1 mom. skall uppbäras hos fonden enligt vad statskontoret bestämmer.

7 §

Bokslut och revision

För granskningen av fondens förvaltning och räkenskaper förordnar finansministeriet för ett kalenderår i sänder minst två och högst fyra revisorer, varav åtminstone en skall vara godkänd av Centralhandelskammaren. Finansministeriet fastställer revisorernas arvoden.

Revisorerna skall till finansministeriet överlämna en skriftlig revisionsberättelse som innehåller utlåtanden om fastställande av resultat- och balansräkningen, förslag till åtgärder som gäller fondens resultat samt eventuella anmärkningar som kan påverka fastställandet av resultat- och balansräkningen. Fondens bokslut skall fastställas av finansministeriet.

8 §

Jäv

Om jäv för direktionens medlemmar och suppleanter, direktören samt övriga anställda gäller vad lagen om förvaltningsförfarande (598/82) stadgar om jävsgrunder och verkan av jäv i fråga om tjänstemän.

12 §

Stöd villkor

Stödlån och andra stödåtgärder kan förenas med villkor som gäller den mottagande säkerhetsfonden samt den stödtagande bankens och i 1 § 4 mom. nämnda kreditinstituts och aktiebolags verksamhet och förvaltning.

14 §

Beslut om stödåtgärder

Beslut om lån som skall beviljas av fondens medel och om andra stödåtgärder samt om teckning, förvärv och avyttring av aktier och andelar som avses i 1 § 3 och 4 mom. fattar statsrådet på framställning av fondens direktion.

Statsrådet kan inom de gränser som det bestämmer låta fondens direktion fatta enskilda låne- och övriga stödbeslut samt besluta om de närmare beslutsvillkoren.

15 §

Upplåning

Fonden kan ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna tillgångar inte räcker för behövliga stödlån eller för andra stödåtgärder som avses i denna lag. Lånebeloppet får sammanräknat med fondens egna tillgångar och borgensförbindelser uppgå till högst 50 000 miljoner mark. Motvärdet av lån i utländsk valuta beräknas enligt den medelkurs som Finlands Bank noterade för valutan när lånet togs. Om fondens upplåning samt om ränte- och valutaväxlingsavtal i samband med lånen beslutar statsrådet, som kan ge finansministeriet i uppdrag att fatta beslut om fondens upplåning samt om ränte- och valutaväxlingsavtal i samband därmed inom de gränser som statsrådet bestämmer. Lånen, med undantag av kortfristiga lån, upptas i statens namn.

Till fonden skall om statsrådet så beslutar betalas ersättning för den tid som fondens upplånade medel har disponerats av staten.

18 §

Tystnadsplikt

Fondens direktionsmedlemmar och dessas

suppleanter, fondens direktör och övriga anställda samt de som fullgör uppdrag för dessa är skyldiga att hålla hemligt vad de i sin syssla har fått veta om en banks, dess kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller en enskilds personliga angelägenheter eller affärs- eller yrkeshemlighet, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att saken får yppas.

Sådana uppgifter som avses i 1 mom. har fonden rätt att överlämna till statsrådet, till finansministeriet, till myndigheter som utövar tillsyn över finansieringsmarknaden, till åklagar- eller förundersökningsmyndigheter för brottsutredning samt till andra myndigheter som enligt lag har rätt att få sådana uppgifter.

Finlands Bank, bankspektionen och en stödtagande bank har, utan hinder av vad som annorstädes i lag är stadgat om tystnadsplikt, rätt att ge fonden sådana uppgifter som den behöver för att fullgöra sina uppgifter.

19 a §

Tillsyn över egendomsförvaltningsbolag

Om tillsynen över aktiebolag som avses i 1 § 4 mom. gäller i tillämpliga delar vad lagen om bankspektionen (1273/90) stadgar om tillsynen över de objekt som nämns i lagens 1 §.

På det bolag som avses i 1 mom. skall utöver lagstiftningen om aktiebolag tillämpas vad lagen om finansieringsverksamhet (1544/91) i 3 kap. stadgar om revision och bokslut, i 23 § om

riskkontroll, i 25 § om kundskydd, i 26 § om tystnadsplikt, i 33 § om brott mot tystnadsplikt och i 34 § om vite.

19 b §

Berättelse

Till riksdagen skall årligen överlämnas en berättelse över fondens verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1993.

Denna lags 1 § 4 mom. skall inte tillämpas på ett sådant i stadgandet nämnt kreditinstitut eller aktiebolag, vari aktier tecknas eller förvärvas på grundval av ett beslut, ett avtal eller en avsiktsförklaring som tillkommit före lagens ikraftträdande.

Mandatperioden för det förvaltningsråd som avses i 4 § lagen den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/92) och den direktion som avses i 5 § upphör i och med att denna lag träder i kraft.

Om revision av fonden samt vid fastställande av dess bokslut och vid beviljande av ansvarsfrihet för år 1992 skall dock iakttas de stadganden som gällde före denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Finansministeriet får innan denna lag träder i kraft anställa den personal som avses i 6 § samt fastställa fondens stadgar.

2.

L a g**om ändring av 55 § lagen om depositionsbankernas verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 55 § lagen den 28 december 1990 om depositionsbankernas verksamhet (1268/90), sådant lagrummet lyder ändrat genom lag av den 30 april 1992 (380/92), ett nytt 2 mom., varvid nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

55 §	bank som avses i 1 § lagen om statens säkerhetsfond (379/92).
_____	_____
Säkerhetsfonden kan besluta att fondens medel skall överlämnas till statens säkerhetsfond, för sådana stödåtgärder till förmån för en till säkerhetsfonden hörande	Denna lag träder i kraft den 1993.
_____	_____

Helsingfors den 5 januari 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

1.

Lag**om ändring av lagen om statens säkerhetsfond**

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på sätt 67 § riksdagsordningen föreskriver upphävs i lagen den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/92) 4 §, ändras 1 § 1 och 3 mom., 3 § 1 och 3 mom., 5 § 1 mom., 6 §, 7 § 2 och 4 mom., 8 §, 12 § 1 mom., 14 §, 15 § 1 mom. och 18 §, av dessa lagrum 14 § sådan den lyder delvis ändrad och 15 § 1 mom. sådant det lyder ändrat genom lag av den 23 oktober 1992 (933/92), samt fogas till 1 § ett nytt 4 mom., till 5 § ett nytt 4 mom., till 15 § ett nytt 4 mom. och till lagen nya 6 a, 6 b, 19 a och 19 b §§, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Fondens uppgift

För att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden finns statens säkerhetsfond som nedan kallas fonden. Till fonden hör depositionsbankerna och utländska kreditinstituts filialkontor som tar emot depositioner från allmänheten. Dessa kallas nedan banker.

Fonden kan teckna aktier och andelar i en bank som hör till fonden, ställa borgen för lån som upptas av banken och bevilja annat finansieringsstöd, om sådant behövs för att trygga bankens verksamhet och stabiliteten på finansieringsmarknaden.

3 §

Fondens förvaltning

Fonden är en sådan under riksdagens garanti stående fond som avses i 83 § riksdagsordningen. Dess förvaltning sköts av ett förvaltningsråd, en direktion och en ombudsman.

Föreslagen lydelse

1 §

Fondens uppgift

För att trygga stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet och deponenternas tillgodohavanden finns *under finansministeriet* statens säkerhetsfond, nedan fonden. Till fonden hör depositionsbankerna och utländska kreditinstituts i Finland etablerade filialkontor som tar emot depositioner från allmänheten. Dessa kallas nedan banker.

Fonden kan teckna *eller på annat sätt förvärva* aktier och andelar i en bank som hör till fonden, ställa borgen för lån som upptas av banken och bevilja annat finansieringsstöd, om sådant behövs för att trygga bankens verksamhet och stabiliteten på penningmarknaden.

Fonden kan också teckna eller på annat sätt förvärva aktier i ett kreditinstitut eller ett aktiebolag vars syfte är att köpa eller förvalta stötdagande bankers egendom eller ansvarsförbindelser och bevilja kreditinstitutet eller bolaget lån samt ställa borgen för dess upplåning och bevilja även annat finansieringsstöd under de förutsättningar som stadgas i 3 mom.

3 §

Fondens förvaltning

Fonden är en *utanför statsbudgeten stående* fond som förvaltas av en direktion och en direktör.

Gällande lydelse

Ärenden som gäller fonden behandlas i statsrådet av finansministeriet.

4 §

Förvaltningsråd

Fondens förvaltningsråd utgörs av riksdagens bankfullmäktige. Ordförande för förvaltningsrådet är bankfullmäktiges ordförande och vice ordförande bankfullmäktiges vice ordförande.

Förvaltningsrådet skall övervaka fondens förvaltning och verksamhet. Förvaltningsrådet skall i synnerhet.

1) utse och entlediga direktionens medlemmar och suppleanter samt förordna ordförande och vice ordförande för direktionen,

2) godkänna fondes stadgar,

3) fastställa fondens årliga budget samt dess resultat- och balansräkning,

4) hos statsrådet framställa om upptagande av lån för fondens verksamhet,

5) besluta hur fondens interna revision skall ordnas,

6) besluta om ansvarsfrihet för direktionen och ombudsmannen samt

7) behandla övriga ärenden som direktionen lägger fram.

5 §

Direktion

Fondens direktion har en ordförande och fem övriga medlemmar som utses för fyra år i sänder. Medlemmarna skall ha personliga suppleanter. Finansministeriet, bahninspektionen, Finlands Bank och de till fonden hörande bankerna skall vara representerade i direktionen. Direktionens ordförande och vice ordförande skall utses bland de medlemmar som representerar finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen.

6 §

Ombudsman

Ombudsmannen har till uppgift att sköta förvaltning enligt förvaltningsrådets och direktionens föreskrifter och ansvarningar.

Ombudsmannen utnämns av direktionen.

Föreslagen lydelse

Finansministeriet fastställer fondes årliga budget samt godkänner fondes stadgar.

(upphävs)

5 §

Direktion

Fondens direktion har högst fem medlemmar som statsrådet tillsätter för fyra år i sänder. Medlemmarna skall ha personliga suppleanter. Åtminstone en direktionsmedlem och dennes suppleant skall komma från finansministeriet. Statsrådet förordnar en medlem till ordförande och en till vice ordförande.

Finansministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

6 §

Direktör och övriga anställda

Fonden har en direktör vars uppgift är att sköta fondens förvaltning enligt fondens stadgar samt enligt direktionens föreskrifter och anvisningar. Statsrådet anställer direktö-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

ren och fastställer dennes lön samt förordnar en ställföreträdare som skall sköta direktörens uppgifter när denne har förhinder.

Den övriga personalen anställs av fondens direktion.

6 a §

Anställningsvillkor

På fondens anställda tillämpas de gällande stadgandena och bestämmelserna om löne- och arbetsvillkor för statsanställda i arbetsavtalsförhållande. Innan löne- och arbetsvillkoren fastställs skall ett utlåtande från finansministeriet inhämtas om de allmänna grunderna för dessa.

6 b §

Pensioner samt övriga förmåner och ersättningar

Pensioner och andra sådana i anställningen intjänade förmåner och ersättningar som betalas ut till fondens anställda och likaså i anställningen intjänade familjepensioner till de anställdas anhöriga skall betalas av anslag som tagits in i statsbudgeten, enligt vad som särskilt stadgas om dessa förmåner och ersättningar.

Fonden betalar en pensionsavgift som inkomstförs i statsbudgeten. Grunderna för avgiften fastställs av statskontoret. De förmåner och avgifter som nämns i 1 mom. skall uppbäras hos fonden enligt vad statskontoret bestämmer.

7 §

Bokslut och revision

Om de revisorer som skall utses för granskningen av fonden förvaltning och räkenskaper stadgas i 83 § riksdagsordningen.

Revisorerna skall till förvaltningsrådet överlämna en skriftlig revisionsberättelse som innehåller utlåtanden om fastställande av resultat- och balansräkningen och om beviljande av ansvarsfrihet samt ett förslag till åtgärder som gäller fondens resultat samt eventuella anmärkningar som kan påverka fastställandet av resultat- och balansräkningen och beviljandet av ansvarsfrihet.

7 §

Bokslut och revision

För granskningen av fondens förvaltning och räkenskaper förordnar finansministeriet för ett kalenderår i sänder minst två och högst fyra revisorer, varav åtminstone en skall vara godkänd av Centralhandelskammaren. Finansministeriet fastställer revisorernas arvoden.

Revisorerna skall till finansministeriet överlämna en skriftlig revisionsberättelse som innehåller utlåtanden om fastställande av resultat- och balansräkningen, förslag till åtgärder som gäller fondens resultat samt eventuella anmärkningar som kan påverka fastställandet av resultat- och balansräkningen. Fondens bokslut skall fastställas av finansministeriet.

Gällande lydelse

8 §

Jäv

Om jäv för medlemmarna av förvaltningsrådet, direktionens medlemmar och suppleanter samt ombudsmannen gäller vad 10 § 1 och 2 mom. samt 11 § lagen om förvaltningsförfarande (598/82) stadgar om jävsgrunder och verkan av jäv.

12 §

Stöd villkor

Stödlån och andra stödåtgärder kan förenas med villkor som gäller både den stödtagande säkerhetsfonden och den banks verksamhet och förvaltning som skall stödjas.

14 §

Beslut om stödåtgärder

Om lån av fondens medel och andra stödåtgärder, om sådant samtycke som avses i 55 § 3 mom. och 56 § 1 mom. lagen om depositionsbankernas verksamhet samt om andra ärenden i samband med stödåtgärder beslutar en inom direktionen tillsatt sektion till vilken hör de direktionsmedlemmar som representerar finansministeriet, Finlands Bank och bankinspektionen.

Beslut om överlåtelse av aktier och andelar som fonden förvärvat med stöd av 1 § 3 mom. fattar statsrådet på framställning av fonden. En inom fondens direktion tillsatt sektion beslutar om fondens framställning.

15 §

Upplåning

Fonden kan ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna tillgångar inte räcker för behövliga stödlån eller för andra stödåtgärder som avses i denna lag. Lånebeloppet får sammanräknat med fondens egna tillgångar och borgensförbindelser uppgå till högst 20 000 miljoner mark. Motvärdet av lån i utländsk valuta beräknas enligt den säljkurs som Finlands Bank noterade för valutan när lånet togs. Om fondens upplåning samt om ränte- och valutaväxlingsavtal i samband med lånen beslutar

Föreslagen lydelse

8 §

Jäv

Om jäv för direktionens medlemmar och suppleanter, direktören samt övriga anställda gäller vad lagen om förvaltningsförfarande (598/82) stadgar om jävsgrunder och verkan av jäv i fråga om tjänstemän.

12 §

Stöd villkor

Stödlån och andra stödåtgärder kan förenas med villkor som gäller den mottagande säkerhetsfonden samt den stödtagande bankens och i 1 § 4 mom. nämnda kreditinstituts och aktiebolags verksamhet och förvaltning.

14 §

Beslut om stödåtgärder

Beslut om lån som skall beviljas av fondens medel och om andra stödåtgärder samt om teckning, förvärv och avyttring av aktier och andelar som avses i 1 § 3 och 4 mom. fattar statsrådet på framställning av fondens direktion.

Statsrådet kan inom de gränser som det bestämmer låta fondens direktion fatta enskilda låne- och övriga stödbeslut samt besluta om de närmare beslutsvillkoren.

15 §

Upplåning

Fonden kan ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna tillgångar inte räcker för behövliga stödlån eller för andra stödåtgärder som avses i denna lag. Lånebeloppet får sammanräknat med fondens egna tillgångar och borgensförbindelser uppgå till högst 50 000 miljoner mark. Motvärdet av lån i utländsk valuta beräknas enligt den medelkurs som Finlands Bank noterade för valutan när lånet togs. Om fondens upplåning samt om ränte- och valutaväxlingsavtal i samband med lånen beslutar

Gällande lydelse

statsrådet, som kan ge finansministeriet i upp-
gift att fatta beslut om fondens upplåning samt
om ränte- och valutaväxlingsavtal i samband
därmed inom de gränser som statsrådet be-
stämmer. Lånen, med undantag av kortfristiga
lån, upptas i statens namn.

18 §

Tystnadsplikt

Den som är medlem av fondens *förvaltnings-
råd*, medlem eller suppleant i direktionen eller
ombudsman eller som fullgör uppdrag för dessa,
är skyldig att hålla hemligt vad de i sin syssla
har fått veta om en banks, dess kunds eller
någon annans ekonomiska ställning eller en
enskilds personliga angelägenheter eller affärs-
eller yrkeshemlighet, om inte den till vars
förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke
till att saken får yppas.

De uppgifter som avses i 1 mom. har fonden
rätt att överlämna till åklagar- eller polis-
myndigheter för brottsutredning samt till andra
myndigheter som enligt lag har rätt att få
sådana uppgifter.

Föreslagen lydelse

statsrådet, som kan ge finansministeriet i upp-
gift att fatta beslut om fondens upplåning samt
om ränte- och valutaväxlingsavtal i samband
därmed inom de gränser som statsrådet be-
stämmer. Lånen, med undantag av kortfristiga
lån, upptas i statens namn.

*Till fonden skall om statsrådet så beslutar
betalas ersättning för den tid som fondens
upplånade medel har disponerats av staten.*

18 §

Tystnadsplikt

Fondens direktionsmedlemmar och dessas
suppleanter, *fondens direktör och övriga anställ-
da* samt de som fullgör uppdrag för dessa är
skyldiga att hålla hemligt vad de i sin syssla har
fått veta om en banks, dess kunds eller någon
annans ekonomiska ställning eller en enskilds
personliga angelägenheter eller affärs- eller
yrkeshemlighet, om inte den till vars förmån
tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att
saken får yppas.

Sådana uppgifter som avses i 1 mom. har
fondens rätt att överlämna till statsrådet, till
finansministeriet, till myndigheter som utövar
tillsyn över finansieringsmarknaden, till åkla-
gar- eller *förundersökningsmyndigheter* för
brottsutredning samt till andra myndigheter
som enligt lag har rätt att få sådana uppgifter.

*Finlands Bank, bankinspektionen och en stöd-
tagande bank har, utan hinder av vad som
annorstädes i lag är stadgat om tystnadsplikt,
rätt att ge fonden sådana uppgifter som den
behöver för att fullgöra sina uppgifter.*

19 a §

Tillsyn över egendomsförvaltningsbolag

*Om tillsynen över aktiebolag som avses i 1 §
4 mom. gäller i tillämpliga delar vad lagen om
bankinspektionen (1273/90) stadgar om tillsynen
över de objekt som nämns i lagens 1 §.*

*På det bolag som avses i 1 mom. skall utöver
lagstiftningen om aktiebolag tillämpas vad lagen
om finansieringsverksamhet (1544/91) i 3 kap.
stadgar om revision och bokslut, i 23 § om
riskkontroll, i 25 § om kundskydd, i 26 § om
tystnadsplikt, i 33 § om brott mot tystnadsplikt
och i 34 § om vite.*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

19 b §

Berättelse

Till riksdagen skall årligen överlämnas en berättelse över fondens verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1993.

Denna lags 1 § 4 mom. skall inte tillämpas på ett sådant i stadgandet nämnt kreditinstitut eller aktiebolag, vari aktier tecknas eller förvärvas på grundval av ett beslut, ett avtal eller en avsiktsförklaring som tillkommit före lagens ikraftträdande.

Mandatperioden för det förvaltningsråd som avses i 4 § lagen den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/92) och den direction som avses i 5 § upphör i och med att denna lag träder i kraft.

Om revision av fonden samt vid fastställande av dess bokslut och vid beviljande av ansvarsfrihet för år 1992 skall dock iakttas de stadganden som gällde före denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Finansministeriet får innan denna lag träder i kraft anställa den personal som avses i 6 § samt fastställa fondens stadgar.

2.

L a g**om ändring av 55 § lagen om depositionsbankernas verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 55 § lagen den 28 december 1990 om depositionsbankernas verksamhet (1268/90), sådant lagrummet lyder ändrat genom lag av den 30 april 1992 (380/92), ett nytt 2 mom., varvid nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

55 §

Säkerhetsfonden kan besluta att fondens medel skall överlämnas till statens säkerhetsfond, för sådana stödåtgärder till förmån för en till säkerhetsfonden hörande bank som avses i 1 § lagen om statens säkerhetsfond (379/92).

Denna lag träder i kraft den

1993.

